

[Arbejdsministeren]

bejdende. Godt halvdelen af kasserne har en sådan vedtægtsbestemmelse.

Som deltidsarbejde betragtes arbejde i fra 15 til 30 timer ugentlig.

Adgang til dagpenge for en deltidsforsikret er betinget af, at medlemmet før hver udbetaling af dagpenge har haft arbejde som lønmodtager i en tid, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 17 uger inden for de sidste 3 år (for tiden forlænget til 4 år).

Dagpengene for deltidsforsikrede kan højst udgøre $\frac{2}{3}$ af dagpengene for fuldtidsforsikrede.

Deltidsforsikrede medlemmer kan ikke i en arbejdsløshedsperiode få arbejdsløshedsdagpenge som fuldtidsforsikrede.

Et deltidsforsikret medlem, som i 5 uger har haft arbejde i større omfang end deltidsarbejde, skal anmelde dette til kassen. Herefter betragtes medlemmet fra tidspunktet for arbejdets begyndelse ikke som deltidsforsikret, men kan overgå til fuldtidsforsikring og få dagpenge, hvis vedkommende i øvrigt opfylder betingelserne herfor, herunder arbejdskravet for heltidsforsikrede, dvs. at han forud for hver udbetaling af dagpenge har haft arbejde i en tid, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde, sædvanlige arbejdstid i mindst 26 uger inden for de sidste 3 år (for tiden forlænget til 4 år).

Af det anførte fremgår, at deltidsforsikrede ikke kan opnå de i spørgsmålet nævnte beløb i arbejdsløshedsdagpenge.

Det i begrundelsen for spørgsmålet nævnte eksempel med en 55-årig, som har haft deltidsarbejde i kortere tid, men i øvrigt ikke har været beskæftiget på arbejdsmarkedet, og som i løbet af $3\frac{1}{2}$ år opnår ca. 300.000 kr. i arbejdsløshedsdagpenge, kan altså heller ikke forekomme.

Efterløn til deltidsforsikrede skal efter lovforlaget om efterløn ydes med et beløb, der svarer til medlemmets dagpenge og aftrappes efter tilsvarende regler som for fuldtidsforsikrede.

Til *indenrigsministeren* (31/10 78) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren vente med at opkræve bøder hos de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der har ansvaret for, at deres kommune næg-

ter at udlevere borgernes CPR-numre til Danmarks Statistik, indtil sagen er blevet afgjort af domstolene?«

(Spm. nr. 159).

Begrundelse.

Da de kommuner, der fortsat nægter at udlevere CPR-numre til Danmarks Statistik, nu har meddelt, at de vil anlægge sag, forekommer det rimeligt at afvente domstolens afgørelse.

Besvarelse (8/11 78):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Der er nu den 6. november 1978 af 4 kommuner udtaget stævning mod staten i sagen om kommunernes pligt til at udlevere sociale klienters CPR-numre til Danmarks Statistik til brug for bistandslovens klientstatistik. Der er bl. a. nedlagt påstand om, at jeg tilpligtes at anerkende, at der under de foreliggende omstændigheder ikke er hjemmel i loven om kommunernes styrelse til at træffe bestemmelse om tvangsbøder eller til at inddrive disse.

På denne baggrund har jeg for så vidt angår Albertslund kommunalbestyrelse truffet beslutning om, at der ikke påløber tvangsbøder i tiden, fra sagen er anlagt, til der er truffet afgørelse i retssagen. Jeg vil desuden tilkendegive over for de pågældende kommunalbestyrelsesmedlemmer, at de allerede påløbne tvangsbøder under hensyn til den nedlagte påstand ikke vil blive søgt inddrevet, før sagen er afgjort.

Jeg har orienteret tilsynsrådene for Frederiksborg amt og Fyns amt om min beslutning og går ud fra, at tilsynsrådene vil indtage samme standpunkt for så vidt angår kommunalbestyrelserne i Hillerød og Vissenbjerg.

Til *justitsministeren* (31/10 78) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren tage udvisningen af Barbara Paulsen og hendes 7-årige datter op til fornyet overvejelse?«

(Spm. nr. 160).

Begrundelse.

Efter den tidligere besluttede udvisning af fru Paulsen og hendes datter er der frem-